

[Mette Madsen.]

med meget andet, at debatten om alkohol på arbejdspladsen må prioriteres meget lavt.«

I samme artikel udtaler direktør Arne Lund, Dansk Arbejdsgiverforening:

»Under det ansvar, som helt klart påhviler arbejdsgiveren i forbindelse med sikkerheds- og sundhedsfare, må alkohol også høre med. Det er lige så relevant som at tale om hjelme, briller, vat i ørerne osv.«

Hverken den gældende arbejderbeskyttelseslovgivning eller den ny lov om arbejdsmiljø indeholder direkte regler om alkohol og alkoholmisbrug. Der er dog visse krav om ærdelighed ved pasning af særlig farlige tekniske hjælpemidler, og der er regler om, at der ved visse legemlige og åndelige mangler også kan forstås påvirkning af alkohol.

Når jeg tager disse ting frem, er det, fordi arbejdsministeren over for folketingets arbejdsmarkedsudvalg i november i fjor har udtalt, at en revision af blanketten til anmeldelse af arbejdsulykker måtte afvente den debat, vi har i dag. Jeg beder derfor medlemmerne af arbejdsmarkedsudvalget være opmærksom på, at der i redegørelsen ligger et, om end spinkelt, materiale, som man nu kan gå videre med, og jeg synes, det er befriende, at folketinget endelig har fået mod til at tale lige ud om dette problem.

15 minutters taletid er meget lidt til en debat, der omfatter så mange områder som denne, og jeg beklager, at nogle af os nok må jasse os lidt igennem vore indlæg.

Inden for justitsministeriets ressort var der mange spændende ting at tage fat på, men jeg vil indskrænke mig til det, der er talt mindst om, nemlig detentionslovene. Det fremgår af redegørelsen, at antallet af detentionsindsatte i perioden 1960–1975 er steget fra 18.000 til 24.000 personer pr. år, men at der ikke i større omfang er mulighed for at yde disse mennesker en lægelig eller socialt betonet behandling eller hjælp. Jeg synes, dette bør give anledning til overvejelser, for detentionen er i virkeligheden et kontaktsted, hvor man kan give mennesker med alkoholproblemer en håndsrækning. Men hvordan? Ja, jeg synes, det er et problem, hvis løsning trænger sig på.

Jeg vil gerne i denne forbindelse nævne oplysningen om, at alkoholklinikkerne har meget ringe mulighed for indlæggelse af patienter. Man kan visse steder indlægge til afrusning på psykiatrisk afdeling, men hvis en alkoholist en

dag kommer ind på en alkoholklinik med det ønske at blive afvænnet, har klinikken ingen muligheder for at indlægge patienten, så han kan få hjælp og støtte under de meget ubehagelige abstinenssymptomer. Eneste mulighed er behandlingshjemmene, hvor der desværre er lang ventetid: enhver kan forestille sig, hvor let en sindelagsændring eller en ulykke kan indtræde i løbet af en ventetid på 2–3 måneder.

En stor del af alkoholforbruget finder sted på restauranter. Derfor må beværterloven indtage en central plads i denne debat. Denne lov blev ændret ganske meget i 1970, men den nye regel med landsbevillingsnævnet har mødt megen kritik. Beværtninger skød op som paddehatte, og kommunerne stod magtesløse. Det er derfor glædeligt, at handelsministeren netop har fremsat forslag til ændring af denne lov, og jeg håber, at dette lovforslag efter sin gang gennem folketinget får en sådan skikkelse, at problemerne med etableringstæthed og bevillingskompetence kan blive løst, og at ærdelighedssigtet genvinder sit oprindelige pålydende.

Hvad angår udsænkning til personer under 18 år, har jeg selv ønske om højere bøde til alle, også til de unge under 18 år, der bestiller spiritus på restauranter.

Angående emnet forbud mod salg af spiritus til unge under 18 år hos købmænd må jeg henviser til de bemærkninger, venstre tidligere har fremført under debatter i folketinget, men jeg vil lige nævne, at det er vort hovedsynspunkt, at det ikke er en god idé, fordi en sådan lovgivning alt for let vil kunne overtrædes.

Om reklamer må jeg sige, at venstre ikke mener, man skal forbyde reklamer. I de lande, hvor der er forbud mod alkoholreklamer, kan det ses, hvor fikst man har kunnet omgå et sådant forbud: der går ligefrem sport i at gøre det så vittigt og underfundigt som muligt. Jeg finder det derfor vigtigt, at man inden for denne branche har pålagt sig selv en meget streng moralkodeks, og jeg finder stort set disse regler tilfredsstillende.

Dog er der ét ønske, jeg gerne vil fremføre, om ændring på et bestemt punkt, nemlig at man vil afstå fra den form for reklame, hvor man ligesom opstiller en konflikt og så anviser en drink som løsning på problemet. Fra samtaler med læger og andre, der arbejder med alkoholmisbrugere, ved jeg, at mange menneskers alkoholmisbrug netop er begyndt i en periode, hvor den pågældende har stået i en problemfyldt situation. Jeg kunne ønske mig, at man